

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 78/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., против туженог –противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Милорад Лапчевић, адвокат из ..., ради чинидбе у циљу отклањања извора опасности од наступања штете на непокретности, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Прокупљу и Апелационог суда у Нишу, у седници већа одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Куршумлији П 639/2015 од 13.03.2019. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Прокупљу.

Образложење

Апелациони суд у Нишу се решењем Гж 2878/2019 од 16.01.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Куршумлији П 639/2015 од 13.03.2019. године и предмет уступио Вишем суду у Прокупљу, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Прокупљу није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалби, па је уз допис Гж 472/20 од 13.02.2020. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 (други закон), 101/2011, 101/2013, 40/2015 (други закон), 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018-УС, 87/2018, 88/2018-УС), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Прокупљу.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то, између осталог, на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 33. став 2. ЗПП је прописано да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева ниј новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Чланом 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Тужилац је у тужби поднетој 20.11.2015. године Основном суду у Куршумлији, ради чинидбе у циљу отклањања извора опасности од наступања штете на непокретности, као вредност предмета спора означио износ од 10.000,00 динара. Тужени је истом суду 21.02.2018. године поднео противтужбу ради утврђења злоупотребе права својине на штету непокретности и чинидбе у циљу отклањања настанка штете на непокретности, у којој је као вредност предмета спора означио износ о 10.000,00 динара.

Имајући у виду предмет тужбених захтева странака (садржину тражене судске заштите) не ради се о спору о непокретности, већ о спору на непокретности, због чега је као вредност предмета спора, у смислу члана 33. став 2. ЗПП, меродавна вредност предмета спора означена у тужби.

Према томе, како је у тужби и противтужби као вредност предмета спора наведен износ од 10.000,00 динара, ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о изјављеној жалби, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 18. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС", бр. 101/2013) надлежан је Виши суд у Прокупљу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић